

berørt af det ærede Medlem, at det paa nærværende Budget er af ganske særlig Betydning, at Udvalget kommer til en samlet Indstilling. Paa Grund af hele Budgettets vanskelige Karakter, og da det er første Gang, vi have det til Behandling, have vi foretrukket hellere at nøjes med mindre Medsættelser paa enkelte Punkter, end vi i og for sig ansaa for ønskeligt, for at have hele Udvalget samlet om en sælles Indstilling, saa at vi derved kunde optræde med større Bægt. Lad mig sige endnu en Gang: jeg er overbevist om, at disse enstemmige Indstillinger og, som jeg haaber, enstemmige Bedtagelser, ville blive fuldt ud respektede af den højtærede Minister, selvsølgelig, for saa vidt de kunne respekteres, i Henhold til hvad vi tidligere udførlig have drøftet med hinanden. Der kan altsaa tænkes Grunde, som Administrationen ikke har Ansvar for, og som nødvendiggøre Overstridelser, men Meningen er den, at de skulle overholdes, naar der ikke er nødvendige og tvingende Grunde til Stede; derom ere vi enige. Med Hensyn til Vognmateriellets Benyttelse har jeg fuldt ud anerkendt dette, at der altid maa være megen ubenyttet Plads. Det er meget let at indse, men det er ogsaa let at indse, at en jævnt tiltagende Person- og Godstrafik, uden at der sættes ny Tog i Gang, medfører en Indtægt, som ikke kontrabalanceres af nogen forøget Udgift. Med Hensyn til Uniformspenge kan jeg aldeles ikke give den højtærede Minister Ret i, at de lade sig beregne. Erfaringen modbevise dette eksakt. Jeg kunde vise dette paa alle Punkter af Budgettet, hvor Udgiften forekommer, men jeg skal holde mig til det første af de Eksempler, jeg nævne; det var for 1891—92 under 2. A. 2. budgettet 910 Kr., og det kostede efter Regensstabet for samme Aar 500 Kr. Det, mener jeg, er et ret slaaende Bevis for, at det er ikke saa helt let at beregne; der er et vidt Spillerum der.

Endnu blot et Par Ord om Havneraadet og Jærnbaneraadet. Jeg kan fuldstændig slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Åssens har udtalt med Hensyn til Jærnbaneraadet, men jeg vil blot bemærke, at Ministerens Sammenstilling af Rigsdagens Forhold til Havneraadet med Rigsdagens eventuelle Forhold til Jærnbaneraadet kan jeg ikke acceptere; jeg synes, at det er to forskellige Ting. Naar Rigsdagen har faaet Medlemmer ind i Havneraadet, saa er det noget ganske andet, end hvis der bliver lavet et Jærnbaneraad, som Rigsdagsmænd saa Sæde i. Njøbenhavns

Havn er i det væsentlige en Stat i Staten. Der er betydelige Samfundsinteresser, som Rigsdagen næsten ingen eller slet ingen Indflydelse har paa, men hvor man dog mener, efter hvad der ellers er foregaaet, at det er ganske heldigt, at Rigsdagen har Haand i Hante dermed. Det er en Forsamling, der kan beslutte paa egen Haand, og som har et Lovgivnings- og Beslutningsomraade, som ikke er Rigsdagens. Derimod, hvad i al Verden skalde Jærnbaneraadet bestille landet, end netop det samme, som Rigsdagen skal gøre? Naar vi her skulle sidde og vedtage Budgettet i alle Enkeltheder og ogsaa votere med Hensyn til Takster osv., er Jærnbaneraadet i Virkeligheden overflødig. Det er ret overflødig, at Rigsdagsmænd skulle sidde og stemme og udtale sig om væsentlig de samme Ting paa to Steder. Jeg er meget tilbøjelig til at tro, at det er ikke saa heldigt med denne store Udvikling af Kommissioner og særskilte Raad, hvor Rigsdagsmænd sidde og drøfte Sagerne med Folk, som ikke ere ansvarlige og ikke skulle have Del i Afgørelserne og derved paa mange Maader blive bundne, naar de komme ind til Rigsdagen med Sagen. Der kan være Tilfælde, hvor det er nødvendigt, her er det det ikke, og lad os saa helst være fri derfor!

Indenrigsministeren (Singer & Lev):
Jeg finder det fornødent at sige et Par Ord i Anledning af den Fremdragning af Jærnbaneraadet og dets Forhandlinger, som skete ved det ærede Medlem fra Åssens (Wernsten). Det ærede Medlem har jo allerede set, at Generaldirektøren har nævnt Muligheden af en Fortsættelse af Jærnbaneraadet, og da det ærede Medlem nævnte, at baade Generaldirektøren og Jærnbaneraadets Formand havde udtalt sig, skal jeg citere, hvad Jærnbaneraadets Formand har sagt. Han har sagt: „Vi maa vente og ønske, at der fremtidig bliver foretaget en efter de saaledes forandrede Forhold appasjet Vædring af den bestaaende Ordning, eller at Jærnbaneraadet helt maa blive ophævet“. Han har altsaa forudsat, at der vilde kunne være Tale om en Omdannelse og Udvidelse, og erkendte, at hvis der ikke kunde det, maatte man komme til en Ophævelse. Nu siger den ærede Ordfører: Hvad skalde dette Jærnbaneraad bestille? Det samme som hidtil, bestæftige sig væsentlig med de tekniske Spørgsmaal, Driftsspørgsmaalene og Omordning af Fartplanerne, hvilket ikke vil være overflødig, selv om man faar en Lov i Henhold til § 27 i Lov om Jærnbanedriftens Ordning. Denne Lov